Я лиш одно, одно
Скажу тобі сьогодні:
Криниць глибоких дно,
Шляхів далеких даль,
Небес одлегла синь,
Найбільше чулий жаль, —
Вони всі – смагла рінь,
А ти… ти – та безодня,
Що втонув я у ній,
Ти – той чужинний шлях,
Де я зблудив, як стій,
Ти – та блакить блискуча,
Де стриму мрій нема…
Ти – та любов жагуча,
Що, хоч сліпа й німа,
Збудила у піснях
Потужний зрив чуття,
Натхненну бурю в серці…
Благословлю життя,
Що в нім цвітуть ці герці.